

دانشگاه صنعتی امیرکبیر (پلیتکنیک تهران) دانشکده مهندسی کامپیوتر

گزارش سمینار

یادگیری نیمه نظارتی

نگارش

نرگس صالحی حمیدرضا همتی ستایش ثانوی سیدمهدی میرفندرسکی

استاد راهنما دکتر احسان ناظرفرد

خرداد ۱۴۰۱

فهرست مطالب	وان	عن
١	مقدمه	١
، یادگیری		۲
ى تحت نظارت	۲–۱ یادگیری	
ی بدون نظارت	۲-۲ یادگیری	
ی نیمه نظارتی	۳-۲ یادگیری	
ِی	روش خودآموز	٣

فهرست اشكال

فهرست اشكال

صفحه

شكل

فصل اول مقدمه

فصل دوم انواع روشهای یادگیری

۱-۲ یادگیری تحت نظارت

از آموزش یک مدل یادگیری ماشین با استفاده از مجموعه داده برچسبگذاری شده، یادگیری تحت نظارت یاد می شود. برچسب موجود در مجموعه داده از یک یا دو محل زیر تامین می شوند:

- تولید برچسبها همراه با تولید دادههای در مجموعه داده
- به کارگیری یک متخصص انسانی جهت افزودن برچسبها به دادههای خام

از طرفى يادگيرى تحت نظارت با وجود دقت بالا چند محدوديت دارد:

- کند بودن(در بعضی موارد نیاز به متخصصان انسانی دارد که تک تک نمونههای آموزشی را به صورت دستی برچسب گذاری کنند)
- پرهزینه بودن(یک مدل باید بر روی حجم زیادی از دادههای برچسب گذاری شده به صورت دستی آموزش داده شود تا پیش بینیهای دقیق ارائه دهد).

۲-۲ یادگیری بدون نظارت

از سوی دیگر، یادگیری بدون نظارت زمانی است که یک مدل سعی میکند الگوهای پنهان، تفاوتها و شباهتهای دادههای بدون برچسب را به تنهایی و بدون نظارت انسان استخراج کند. در این روش، دادهها بر اساس شباهتها و تفاوتها به خوشهها گروهبندی میشوند.

در حالی که یادگیری بدون نظارت روشی ارزان تر برای انجام وظایف آموزشی ارائه می دهد، اما معایبی نیز دارد:

- دارای حوزه محدودی از کاربردها (بیشتر برای اهداف خوشه بندی)
 - ارائه نتایج با دقت کمتر از یادگیری تحت نظارت

۲-۳ یادگیری نیمه نظارتی

در تعدادی از مسائل دو روش یاد شده به دلیل معایب آنها کارایی نخواهند داشت. در چنین شرایطی یادگیری نیمه نظارتی با ترکیب ویژگیهای دو روش یاد شده بسیار کمک کننده خواهد بود. به طور خلاصه این روش یک مدل اولیه روی چند نمونه برچسبگذاری شده آموزش دیده میشود و سپس به طور مکرر بر روی تعداد بیشتری از دادههای بدون برچسب نتیجه را مشاهده و اعمال می کند.

به دلیل ترکیب دو روش یادگیری تحت نظارت و بدون نظارت تفاوتهایی با این روشها خواهد داشت:

- این روش بر خلاف یادگیری بدون نظارت، برای انواع مشکلات از طبقه بندی و رگرسیون گرفته تا خوشه بندی کار می کند.
- این روش برخلاف یادگیری نظارت شده، مقادیر کمی از دادههای برچسبدار و همچنین مقادیر زیادی از داده های بدون برچسب استفاده می کند که هزینه برچسب گذاری دستی و به تبع آن زمان آماده سازی دادهها را کاهش می دهد.

فصل سوم روش خودآموزی یکی از ساده ترین روشهای یادگیری نیمه نظارتی، خودآموزی است. خودآموزی روشی است که در آن می توان از هر روش نظارت شده برای طبقه بندی یا رگرسیون استفاده کرد و با استفاده از دادههای برچسبگذاری شده و بدون برچسب، آن را به صورت نیمه نظارتی تغییر داد.

روش کار بسیار ساده است. به جای افزودن برچسبها به کل مجموعه داده، تنها بخش کوچکی از دادهها را برچسبگذاری کرده و از آن برای آموزش یک مدل استفاده می کنیم، سپس مدل به بررسی دادههای بدون برچسب می پردازد. اگر روش کار را دقیق تر بخواهیم مورد بررسی قرار دهیم، شکل زیر کمک بسیاری به ما خواهد کرد.

- ۱. ابتدا یک مدل پایه با کمک روشهای نظارت شده با دادههای برچسبگذاری شده تولید میشود.
- ۲. سپس فرآیندی که تحت عنوان شبه برچسبگذاری شناخته میشود، اعمال میشود. این فرایند شامل پیشبینی مدل برای مابقی دادههای بدون برچسب است. درواقع به ازای هر داده باقی مانده یک شبه برچسب با کمک مدل فعلی تولید میشود.
- ۳. در این مرحله، مطمئن ترین پیشبینیهایی را که مدل تولید کرده در نظر می گیریم. با در نظر گرفتن یک سطح اطمینان (مثلا ۸۰ درصد) اگر هر یک از شبه برچسبها از این سطح اطمینان فراتر رفت، آنها به مجموعه داده برچسب گذاری شده اضافه می شود. حال یک ورودی داده بزرگتر برای آموزش یک مدل بهبودیافته ایجاد می شود.

این فرآیند می تواند چندین بار تکرار شود (در اکثر موارد مقدار ۱۰ یک مقدار استاندارد است). در حالی که نمونههای موفقی از این روش وجود دارد، باید توجه کرد که عملکرد آن ممکن است از یک مجموعه داده برچسبگذاری شده به مجموعه دیگر بسیار متفاوت باشد. همچنین موارد زیادی وجود دارد که خودآموزی ممکن است عملکردی بدتر در مقایسه با یادگیری تحت نظارت داشته باشد.

فصل چهارم نتیجه گیری

منابع و مراجع